

ພຣະທຳດານເືອນ - ເລກທີສາມສິບ

ເວລາແຫ່ງຄວາມຍື່ນກົວ

Jeff Pippenger

2023-12-25

ຄວາມຍື່ນກົວຂອງເບນຊັດຊາຣ໌ດຳລາຍລັກອັກສອນລັກລັບທິປາກົດຂຶ້ນນັ້ນ
ບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງພຽງແຕ່ການຕາຍຂອງລາວ ແລະ
ການສິ້ນສຸດຂອງອານາຈັກທິກິນໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພິທີນັ້ນ,
ແຕ່ຍັງຊີ້ໄປເຖິງຈຸດໜຶ່ງໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ
ເມື່ອຄວາມຍື່ນກົວເຂົ້າຄອບຄອງບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ. ຄວາມຍື່ນກົວຂອງພວກເຂົາເກີດຈາກ
“ລົມຕາເວັນອອກ” ຂອງອິດສະລາມ. ຄວາມຍື່ນກົວຂອງພວກເຂົາເປັນດັ່ງຍິ່ງທີ່ກຳລັງເຈັບທ້ອງຄອດ,
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບົ່ງຊີ້ເຖິງຄວາມເຈັບປວດທີ່ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນເປັນລຳດັບ ແລະ ມາດວ້ຍຄວາມຖືຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.
ຄວາມຍື່ນກົວນັ້ນເລີ່ມຕົ້ນໃນ “ຊົ່ວໂມງ” ຂອງງານລ້ຽງຂອງເບນຊັດຊາຣ໌,
ເຖິງແມ່ນວ່າໃນເບື້ອງຕົ້ນມັນໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001. ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນເປັນຕົ້ນມາ
ບັນດາລົມໄດ້ລົມທູດລອດອອກຈາກມືຂອງທູດສະຫວັນສີອົງ
ຜູ້ກຳລັງຍຶດພວກມັນໄວ້ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນຄົນ.
ບົດຄຳຄວນເພື່ອເມືອງຕິຣັດທີ່ເຮົາເຊກຽນໄດ້ລະບຸໄວ້ນັ້ນ
ໄດ້ນຳມາເມືອງຕິຣັດໂດຍການຕັ້ງຄຳຖາມເຊິ່ງເປັນຄຳພະຍາກອນວ່າ, “ເມືອງໃດຈະເໝືອນຕິຣັດ,
ເໝືອນກັບເມືອງທີ່ຖືກທຳລາຍຢູ່ທຳມະກາງທະເລ?”

ບັນດາເຮືອແຫ່ງທາຊິດໄດ້ຂັບຮ້ອງເຖິງເຈົ້າໃນຕະຫຼາດຂາຍຂອງເຈົ້າ; ແລະເຈົ້າໄດ້ຖືກຕື່ມໃຫ້ບໍລິບູນ
ແລະຖືກກະທຳໃຫ້ມີສະຫງ່າລາສີຢ່າງຍິ່ງໃນທຳມະກາງທະເລ.
ພວກຄົນພາຍເຮືອຂອງເຈົ້າໄດ້ນຳເຈົ້າເຂົ້າໄປສູ່ນ້ຳເລິກອັນກວ້າງໃຫຍ່;
ລົມຕາເວັນອອກໄດ້ຫັກທຳລາຍເຈົ້າໃນທຳມະກາງທະເລ. ຊັບສົນຂອງເຈົ້າ, ສິນຄ້າແຫ່ງງານຕະຫຼາດຂອງເຈົ້າ,
ສິນຄ້າຊື້ຂາຍຂອງເຈົ້າ, ພວກກະລາສີຂອງເຈົ້າ, ແລະພວກນາຍທ້າຍຂອງເຈົ້າ,
ພວກຊ່າງອຸດຮອຍຮົວຂອງເຈົ້າ, ແລະບັນດາຜູ້ຄ້າຂາຍສິນຄ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະບັນດານັກຮົບທັງປວງຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນເຈົ້າ, ພ້ອມທັງບໍລິວານທັງສິ້ນຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນທຳມະກາງເຈົ້າ,
ຈະຕົກລົງໄປໃນທຳມະກາງທະເລໃນວັນແຫ່ງຄວາມພິນາດຂອງເຈົ້າ.
ບັນດາຊານເມືອງຈະສັນສະເທືອນເນື່ອງດ້ວຍສຽງຮ້ອງຂອງພວກນາຍທ້າຍຂອງເຈົ້າ.
ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຈັບໄມ້ໄພ່, ພວກກະລາສີ, ແລະບັນດານາຍທ້າຍແຫ່ງທະເລທັງປວງ,
ຈະລົງມາຈາກເຮືອຂອງພວກເຂົາ; ພວກເຂົາຈະຢືນຢູ່ເທິງຝັ່ງດິນ;
ແລະຈະເຮັດໃຫ້ສຽງຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກຍືນຕົກນັ້ນເຈົ້າ, ແລະຈະຮ້ອງໄຫຼຢ່າງຂົມຂຶ້ນ,
ແລະຈະໂຍນຝຸ່ນຂຶ້ນເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະກົງເກືອກໄປມາຢູ່ໃນຂີ້ເທົາ;
ແລະພວກເຂົາຈະໂກນຫົວຂອງຕົນໃຫ້ຫົວລ້ານເພາະເຈົ້າ, ແລະຄາດຜ້າກະສອບໄວ້,
ແລະພວກເຂົາຈະຮ້ອງໄຫຼເພາະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຂົມຂຶ້ນໃນຈິດໃຈ ແລະດ້ວຍການຄຳຄວນອັນຂົມຂຶ້ນ.
ແລະໃນການຄຳຄວນຂອງພວກເຂົາ ພວກເຂົາຈະເບິ່ງຄຳຄວນເຖິງເຈົ້າ ແລະຄຳຄວນເຫນືອເຈົ້າ
ໂດຍກ່າວວ່າ, ນະຄອນໃດຈະເໝືອນເມືອງຕິຣັດ, ເໝືອນເມືອງທີ່ຖືກທຳລາຍໃນທຳມະກາງທະເລ?
ເມື່ອສິນຄ້າຂອງເຈົ້າອອກໄປຈາກທະເລ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊົນຊາດຫຼາຍຊົນຊາດອື່ນໜ້າ;
ເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກມັງຄັງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຫຼາຍບໍລິບູນແຫ່ງຊັບສົນ
ແລະສິນຄ້າຊື້ຂາຍຂອງເຈົ້າ. ໃນເວລາທີ່ເຈົ້າຈະຖືກທະເລຫັກທຳລາຍໃນຫວ່າງນ້ຳເລິກ, ສິນຄ້າຊື້ຂາຍຂອງເຈົ້າ
ແລະບໍລິວານທັງສິ້ນທີ່ຢູ່ໃນທຳມະກາງເຈົ້າຈະຕົກລົງ. ບັນດາຊາວເກາະທັງປວງຈະຕົກຕະລົງເນື່ອງດ້ວຍເຈົ້າ,
ແລະບັນດາກະສັດຂອງພວກເຂົາຈະຫວາດຫວັ່ນຢ່າງໜັກ,

ໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາຈະສະແດງຄວາມຫວັ່ນຫວ. ບັນດາພະຄຳທຳມະກາງຊົນຊາດຈະຟຸ້ນຟູໃສ່ເຈົ້າ;
ເຈົ້າຈະກາຍເປັນສິ່ງນຳສະພັງກົວ, ແລະຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປເປັນນິດ. ເອເຊກຽນ 27:25-36.

ຕົວເຮົາແມ່ນເມືອງ ຫຼື ອານາຈັກ ທີ່ພະຄຳທຳມະກາງແຕ່ງໂລກຮ້ອງໂຫຍ່ຂົນຂົນເຖິງ, ແລ້ວຈຶ່ງຖາມວ່າ,
“ມີເມືອງໃດແດ່ທີ່ເໝືອນຕົວເຮົາ?” ພວກເຂົາເຮັດດັ່ງນັ້ນໃນ “ເວລາ” ເມື່ອເມືອງນັ້ນຖືກທຳລາຍຢູ່ໃນທະເລ.
ໃນພຣະນິມິດ ບົດທີສິບແປດ, ໃສ່ເພນີແຕ່ງເມືອງຕໍ່ໂຮ, ຜູ້ຊົງເປັນໃສ່ເພນີແຕ່ງໂຮມ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ກະທຳການລ່ວງປະເວນກັບບັນດາກະສັດແຕ່ງໂລກ ແລະ
ຖືກລະບຸວ່າເປັນເມືອງໃຫຍ່ນັ້ນທີ່ການພິພາກສາຂອງນາງມາເຖິງໃນໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ ແລະ ໃນມື້ດຽວ.
ນາງແມ່ນເມືອງນັ້ນທີ່ກຳໜົດຄຳຖາມແຕ່ງຄຳພະຍາກອນຈາກບັນດາກະສັດ ແລະ ພະຄຳຜູ້ຮ້ອງຄວນຄາງ.

ເຫດສະນັ້ນ ໄພພິບັດທັງຫລາຍຂອງນາງຈະມາເຖິງໃນມື້ດຽວ ຄື ຄວາມຕາຍ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ
ຄວາມອຶດຫິວ; ແລະ ນາງຈະຖືກເຜົາໄໝ້ດ້ວຍໄຟຢ່າງສົນເຊີງ: ເພາະວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ພິພາກສານາງນັ້ນ ຊົງມີຄິດເດດເຂັ້ມແຂງ. ແລະ ບັນດາກະສັດແຕ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ຜູ້ທີ່ໄດ້ລ່ວງປະເວນ
ແລະ ຢູ່ຢ່າງຟຸ່ມເຜີຍກັບນາງ ຈະຮ້ອງໂຫຍ່ຄວນເຖິງນາງ ແລະ ຄວນຄຳຮ້າຟັນເພາະນາງ
ເມື່ອເຂົ້າເຫັນຄວັນແຕ່ງການເຜົາໄໝ້ຂອງນາງ, ພວກເຂົາຈະຍືນຢູ່ກາງ ເພາະຍ້ານຄວາມທົ່ວມານຂອງນາງ
ແລະ ເວົ້າວ່າ, ວິບັດເອີຍ, ວິບັດເອີຍ ນະຄອນໃຫຍ່ບາບໂລນ ນະຄອນອັນຊົງອຳນາດນັ້ນ! ເພາະວ່າ
ໃນຊົ່ວໂມງດຽວ ການພິພາກສາຂອງເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງ. ແລະ ພະຄຳແຕ່ງແຜ່ນດິນໂລກຈະຮ້ອງໂຫຍ່ ແລະ
ຄຳຄວນເຖິງນາງ; ເພາະບໍ່ມີໃຜຊີ້ນຳຂອງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ: ສົນຄຳທອງຄຳ ແລະ ເງິນ ແລະ
ເພັດພອຍອັນມີຄ່າ ແລະ ໄຂ່ມຸກ ແລະ ຜ້າປຳນລະອຽດ ແລະ ຜ້າສົມວົງ ແລະ ຜ້າໄໝ້ ແລະ ຜ້າສີແດງເຂັ້ມ
ແລະ ໄມ້ຫອມທຸກຊະນິດ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ທຸກຊະນິດທີ່ເຮັດດ້ວຍງາຊ້າງ ແລະ
ເຄື່ອງໃຊ້ທຸກຊະນິດທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ອັນມີຄ່າສູງ ແລະ ທອງສຳລັດ ແລະ ເຫຼັກ ແລະ ຫົນອ່ອນ, ແລະ
ໄຄອິບເຊີຍ ແລະ ຂອງຫອມ ແລະ ນ້ຳມັນຫອມ ແລະ ກຳຍານ ແລະ ເຫລົ້າອະງຸ່ນ ແລະ ນ້ຳມັນ ແລະ
ແບ້ງລະອຽດ ແລະ ເຂົ້າສາລີ ແລະ ສັດໃຫຍ່ ແລະ ແກະ ແລະ ມ້າ ແລະ ລົດມ້າ ແລະ ທາດ ແລະ
ວິນຍານຂອງມະນຸດ. ແລະ ຫມາກຜົນທີ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໂຫຍ່ຫານນັ້ນ ໄດ້ຈາກໄປຈາກເຈົ້າແລ້ວ, ແລະ
ສິ່ງທັງປວງທີ່ຫລຸດຫລາ ແລະ ງົດງາມ ໄດ້ຈາກເຈົ້າໄປແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າຈະຫາສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ເຫັນອີກຕໍ່ໄປເລີຍ.
ພະຄຳສັ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ມັ້ງຄັງເພາະນາງ ຈະຍືນຢູ່ກາງ ເພາະຍ້ານຄວາມທົ່ວມານຂອງນາງ ຮ້ອງໂຫຍ່ ແລະ
ຄຳຄວນ, ແລະ ເວົ້າວ່າ, ວິບັດເອີຍ, ວິບັດເອີຍ ນະຄອນໃຫຍ່ນັ້ນ ທີ່ນັ່ງຫົມຜ້າປຳນລະອຽດ ແລະ ຜ້າສົມວົງ
ແລະ ຜ້າສີແດງເຂັ້ມ ແລະ ປະດັບດ້ວຍທອງຄຳ ແລະ ເພັດພອຍອັນມີຄ່າ ແລະ ໄຂ່ມຸກ! ເພາະວ່າ
ໃນຊົ່ວໂມງດຽວ ຄວາມຮັ່ງມີອັນໃຫຍ່ຫລວງເຊັ່ນນີ້ໄດ້ສູນເປົາໄປ. ແລະ ນາຍເຮືອທຸກຄົນ ແລະ
ບັນດາຜູ້ໂດຍສານໃນເຮືອ ແລະ ລູກເຮືອ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ຄ້າຂາຍທາງທະເລ ໄດ້ຍືນຢູ່ກາງ, ແລະ
ຮ້ອງຂຶ້ນເມື່ອເຂົາເຫັນຄວັນແຕ່ງການເຜົາໄໝ້ຂອງນາງ ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ນະຄອນໃດຈະເຫມືອນນະຄອນໃຫຍ່ນັ້ນ! ແລະ ພວກເຂົາໂຮຍຜຸ່ນໃສ່ຫົວຂອງຕົນ ແລະ ຮ້ອງຂຶ້ນ
ພ້ອມກັບຮ້ອງໂຫຍ່ ແລະ ຄຳຄວນ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ວິບັດເອີຍ, ວິບັດເອີຍ ນະຄອນໃຫຍ່ນັ້ນ
ທີ່ບັນດາຜູ້ເຮືອໃນທະເລໄດ້ມັ້ງຄັງຂຶ້ນເພາະຄວາມຫລຸດຫລາຂອງນາງ! ເພາະວ່າ ໃນຊົ່ວໂມງດຽວ
ນາງໄດ້ກາຍເປັນຖິ້ນຮ້າງ. ພຣະນິມິດ 18:8-19.

ການເປີດຜະນຶກແຫ່ງພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ລວມເອົາຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນໄວ້ດ້ວຍ.
ຂ່າວສານນັ້ນແມ່ນຄຳພະຍາກອນຄັ້ງທີສອງໃນ ເອເຊກຽນ ບົດ 37 ຊຶ່ງນຳກະດູກແຫ້ງທີ່ຕາຍແລ້ວ
ຊຶ່ງໄດ້ນອນຢູ່ຕາມຖະໜົນເປັນເວລາສາມວັນເຄີຍ ໃຫ້ກັບຄືນມາມີຊີວິດເປັນກອງທັບອັນເຂັ້ມແຂງ.
ຂ່າວສານນັ້ນແມ່ນຂ່າວສານທີ່ລວມເອົາຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ອິດສະລາມ
ແມ່ນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງນຳໃຊ້ເພື່ອນຳການພິພາກສາໃນຂັ້ນປະຕິບັດມາເຫຼືອສະຫະລັດອາເມລິກາ
ເນື່ອງຈາກການບັງຄັບຖືວິນຍາວິນຍາ. ການພິພາກສານັ້ນມາເຖິງໃນ “ໂມງ” ແຫ່ງແຜ່ນດິນໂຫວອັນໃຫຍ່,
ຊຶ່ງກໍແມ່ນ “ໂມງ” ດຽວກັນທີ່ລາຍມໄດ້ບຳກົດຂຶ້ນເທິງຝາຂອງເບນຊັດຊາ.
ລາຍມໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຍ້ານກົວ ຊຶ່ງຖືກສະແດງວ່າເຂົາຄອບງຳກະສັດທັງປວງແລະພະຄຳທັງປວງ

ເມື່ອໂຄງສ້າງທາງເສດຖະກິດຂອງໂລກທັງໝົດຖືກໂຄ່ນລົງໂດຍ "ລົມຕາເວັນອອກ" ແຫ່ງອິດສະລາມ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ລັກລອບແຊກເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງເບນຊັດຊາຢ່າງລັບງຽ ຜ່ານ "ກຳແພງ" ຊັ້ນລຸ່ມທາງທິດໃຕ້ ທຶຖືກປະລະເລີຍ.

"ນະຄອນ" ຫຼືອານາຈັກທີ່ບັນດາກະສັດ ແລະ ພະອົງພາກັນຄຳຄວນເຖິງ ແລະ ຖາມວ່າ, "ມີນະຄອນໃດເໝືອນນະຄອນໃຫຍ່ນີ້ແດ?" ນັ້ນ ຄືອານາຈັກຂອງຍິງໂສເພນີແຫ່ງເມືອງ Tyre, ຜູ້ທີ່ໃນຂະນະນັ້ນກຳລັງຂັບຮ່ອງບົດເພງຂອງນາງ ແລະ ກຳລັງກະທຳການລ່ວງປະເວນກັບກະສັດເຫຼົ່ານັ້ນເອງ. ຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງເວົ້າເຖິງວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ ແລະ ພວກເຂົາເຫັນພ້ອມຕ້ອງກັນ, ດັ່ງນັ້ນ ພະອົງຂອງ Ezekiel ຈຶ່ງແມ່ນພະອົງກ່ຽວກັບພະອົງໃນ Revelation ບົດທີສິບແປດ. ສາມເທື່ອໃນ Revelation ບົດທີສິບແປດ ພວກເຂົາຄຳຄວນວ່າ "ວິບັດ, ວິບັດ," ເມື່ອນະຄອນໃຫຍ່ ແລະ ໂຄງສ້າງທາງການເງິນຂອງໂລກທັງໝົດຖືກໂຄ່ນລົງ. ຄຳພາສາກຣີກທຶຖືກແປວ່າ "ວິບັດ" ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ ແມ່ນຄຳດຽວກັນທຸກປະການກັບຄຳທຶຖືກແປສາມເທື່ອໃນ Revelation ບົດທີແປດ ຂໍ້ທີສິບສາມ, ແລະ ຢູ່ທົນນິດໄດ້ຖືກແປດ້ວຍຄຳພາສາອັງກິດອີກຄຳໜຶ່ງ.

ແລະເຂົາພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ ແລະໄດ້ຍິນທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງບົນຢູ່ກາງທ້ອງຟ້າ ຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງດັງວ່າ, ວິບັດ, ວິບັດ, ວິບັດ ແກ່ບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເນື່ອງດ້ວຍສຽງແກອື່ນໆຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງ ຊຶ່ງຍັງຈະເປົ່າຢູ່ນັ້ນ! ພຣະນິມິດ 8:13

ກະສັດທັງຫລາຍແລະພະອົງທັງຫລາຍກຳລັງຄຳຄວນເຖິງການທຳລາຍເສດຖະກິດຂອງໂລກດ້ວຍຄຳວ່າ "ອະນິຈາ, ອະນິຈາ," ໝາຍຄວາມວ່າ "ວິບັດ, ວິບັດ," ແລະ "ວິບັດ" ນັ້ນເປັນສັນຍະລັກຂອງອິດສະລາມ. ຄວາມຍຳນາຍກົວທົດອບງ່າເບນຊັດຊາ ແລະບັນດາເຈົ້ານາຍຂອງລາວ ເມື່ອລາຍລັກປາກົດຂຶ້ນເທິງກຳແພງ ແມ່ນຄວາມຍຳນາຍກົວທົດຂຶ້ນເມື່ອໂຄງສ້າງທາງເສດຖະກິດຂອງໂລກຖືກທຳລາຍໂດຍການໃຈມຕື່ມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈາກອິດສະລາມ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືແຫ່ງການຈັດຕັ້ງມາຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ເພື່ອນຳມາຊີ້ການພິພາກສາຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງເໝືອນຜູ້ທັງຫລາຍທີ່ມີເຫລົ່າອະງຸ່ນຂອງບາບໂລນ ຄືການບັງຄັບຖືວິນາຍທິດ. ຄວາມຈິງນີ້ເປັນແກ່ນເລື່ອງຂອງ "ພາລະ" ໃນເອຊາຢາ ບົດທີ 23 ກ່ຽວກັບຍິງແພດແຫ່ງ "ໄທຣ."

ພາລະກ່ຽວກັບເມືອງຕີໄລ. ຈົ່ງຄຳຄວນ, ໂອ ເຮືອທັງຫຼາຍແຫ່ງທາຊິດ; ເພາະມັນຖືກທຳລາຍແລ້ວ, ຈົນບໍ່ມີເຮືອນ, ບໍ່ມີທາງເຂົ້າອີກ; ຈາກແຜ່ນດິນຄົດຕົມ ຂ່າວນຳຖືກເປີດເຜີຍແກ່ພວກເຂົາ. ຈົ່ງນັ່ງສຽງ, ຊາວເກາະເອີຍ; ເຈົ້າຜູ້ຊົງພະອົງແຫ່ງຊີໂດນ, ຜູ້ຂ້າມທະເລໄດ້ທຳໃຫ້ມັງຄັງ. ແລະໂດຍນ້ຳອັນຫຼວງຫຼາຍ, ເມັດພົດຂອງສີ່ຫລ່ຽມ ຄືພົນກ່ຽວຂອງແມ່ນ້ຳ, ເປັນລາຍໄດ້ຂອງນາງ; ແລະນາງເປັນຕະຫຼາດຂອງບັນດາປະຊາຊາດ. ຈົ່ງອັບອາຍ, ໂອ ຊີໂດນ: ເພາະທະເລໄດ້ກ້າວແລ້ວ, ຄືກຳລັງຂອງທະເລ, ວ່າ, ເຮົາບໍ່ໄດ້ຈັບຄຳ, ຫຼືຄອດລູກ; ເຮົາບໍ່ໄດ້ລ້ຽງດູຊາຍໜຸ່ມ, ຫຼືອົບຮົມສາວພົມມະຈັນ. ເມື່ອມີລາຍງານເຖິງອີຢິບ, ພວກເຂົາຈະເຈັບປວດຢ່າງໜັກເຊັ່ນດຽວກັນ ເມື່ອໄດ້ຍິນລາຍງານເຖິງເມືອງຕີໄລ. ຈົ່ງຂ້າມໄປຫາທາຊິດ; ຈົ່ງຄຳຄວນ, ຊາວເກາະເອີຍ. ນີ້ແມ່ນເມືອງແຫ່ງຄວາມຊຸ່ນຊື່ນຂອງພວກເຈົ້າຫຼື ຊຶ່ງມີຄວາມເກົ່າແກ່ດັ່ງແຕ່ວັນເກົ່າກ່ອນ? ຕົນຂອງນາງເອງຈະພາພາກໄປໄກເພື່ອພາກຢູ່ຕ່າງແດນ. ຜູ້ໃດໄດ້ກຳນົດແຜນການນີ້ຕັ້ງແຕ່ເມື່ອຕີໄລ, ເມືອງຜູ້ສ້ອມມັງກຸດ, ຊຶ່ງພະອົງຂອງນາງເປັນເຈົ້ານາຍ, ແລະພວກນາຍໜ້າການຄ້າຂອງນາງເປັນຜູ້ມີກຽດໃນແຜ່ນດິນໂລກ? ພຣະເຢເຫວາຈອມໂຍທາໄດ້ດຳລົງໄວ້ແລ້ວ, ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຈອງຫອງຂອງສະຫງ່າລາສີທັງສິ້ນເສື່ອມໝອງ, ແລະເພື່ອນຳບັນດາຜູ້ມີກຽດໃນແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ເຂົ້າສູ່ຄວາມຖືກໝື່ນປະໝາດ. ຈົ່ງຜ່ານໄປທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າເໝືອນແມ່ນ້ຳ, ໂອ ທິດາແຫ່ງທາຊິດ: ບໍ່ມີກຳລັງອີກຕື່ມ. ພຣະອົງໄດ້ຍຶດພຣະຫັດອອກເໜືອທະເລ, ພຣະອົງໄດ້ຮັດໃຫ້ອານາຈັກທັງຫຼາຍສັນສະເຫຼີມ: ພຣະເຢເຫວາໄດ້ມີພຣະບັນຊາຕໍ່ສູ້ນະຄອນການຄ້ານັ້ນ, ໃຫ້ທຳລາຍບ້ອມປາການອັນແຮງແຮງຂອງມັນ. ແລະພຣະອົງຕັດວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຊີນຢູ່ບານອີກຕື່ມ, ໂອ ພົມມະຈັນຜູ້ຖືກປັບຄືນ, ທິດາແຫ່ງຊີໂດນ: ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ,

ຂ້າມໄປຫາຄົດຕົມ; ແມ່ນແຕ່ທີ່ນັ້ນ ເຈົ້າກໍຈະບໍ່ມີການພັກຜ່ອນ. ຈົ່ງເບິ່ງແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄານເດຍ;
ຊົນຊາດນັ້ນເຄີຍມີມາ, ຈົນກວ່າຊາວອັດຊິດຮອດໄດ້ສ້າງມັນຂຶ້ນເພື່ອພວກທ້ອງໃສຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ:
ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຫໍອາໄສຂອງມັນຂຶ້ນ, ພວກເຂົາໄດ້ຍົກພະລາຊະວັງຂອງມັນຂຶ້ນ;
ແລະເຂົາໄດ້ນຳມັນໄປສູ່ຄວາມພິນາດ. ຈົ່ງຄຳຄວນ, ໂອ ເຮືອທັງຫຼາຍແຫ່ງທາຊິດ:
ເພາະກຳລັງຂອງພວກເຈົ້າຖືກທຳລາຍແລ້ວ. ແລະໃນວັນນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມືອງຕີໄລຈະຖືກລົມໄປເຈັດສິບປີ, ຕາມຈຳນວນວັນຂອງກະສັດອົງດຽວ; ຫຼັງຈາກສິ້ນສຸດເຈັດສິບປີແລ້ວ
ເມືອງຕີໄລຈະຮ້ອງເພງດັງຍິງໃສເພນີ. ຈົ່ງເອົາພິນ, ເດີນອ້ອມເມືອງໄປ, ໂອ ຍິງໃສເພນີຜູ້ຖືກລົມແລ້ວ;
ຈົ່ງບັນເລງທ່ານອງຫວານ, ຮ້ອງເພງຫຼາຍບົດ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຖືກຈົດຈຳອີກ.
ແລະຫຼັງຈາກສິ້ນສຸດເຈັດສິບປີແລ້ວ ຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ ພຣະເຢໂຫວາຈະສະເດັດມາຢູ່ມເມືອງຕີໄລ,
ແລະນາງຈະຫັນກັບໄປຫາຄຳຈ້າງຂອງນາງ, ແລະຈະປະພຶດໃສ່ເພນີກັບອານາຈັກທັງຫຼາຍໃນໂລກ
ທີ່ຢູ່ເທິງໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະສິນຄ້າຂອງນາງ ແລະຄຳຈ້າງຂອງນາງ
ຈະເປັນຄວາມບໍລິສຸດແດ່ພຣະເຢໂຫວາ: ມັນຈະບໍ່ຖືກສະສົມໄວ້ ຫຼືກັບຮັກສາໄວ້;
ເພາະສິນຄ້າຂອງນາງຈະເປັນສຳລັບພວກຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ຕາມພຣະເຢໂຫວາ, ເພື່ອຈະໄດ້ກິນຢ່າງພຽງພໍ,
ແລະເພື່ອເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມອັນຍິນຍົງ. ອີສາຍາ 23:1-18.

ເຈັດສິບປີ, ຊຶ່ງເປັນດັ່ງ "ວັນເວລາຂອງກະສັດອົງໜຶ່ງ", ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍອານາຈັກບາບີໂລນ,
ເພາະວ່າກະສັດກໍຄືອານາຈັກ, ແລະບາບີໂລນຕາມຕົວອັກສອນໄດ້ປົກຄອງຢູ່ເຈັດສິບປີ.
ເຈັດສິບປີຂອງບາບີໂລນຕາມຕົວອັກສອນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນ "ຊົ່ວໂມງ"
ທີ່ລາຍມໄດ້ບຳກົດຂຶ້ນເທິງຜາໃນຫໍງານລ້ຽງຂອງເບນຊາຊາ. ໃນຄືນນັ້ນເອງເຂົາຖືກສັງຫານ,
ໂດຍອຳນາດທີ່ເຂົາຜ່ານ "ກຳແພງ" ໂດຍບໍ່ມີໃຜສັງເກດເຫັນ, ເພາະວ່າເຂົາກຳລັງຈັດງານລ້ຽງ
ດື່ມເຫຼົ້າແວງຂອງບາບີໂລນ, ໃນຂະນະທີ່ວົງດິນຕີຂອງເບນຊາຊາກຳລັງບັນເລງດິນຕີ,
ແລະໃສ່ເພນີແຫ່ງເມືອງເທເຣ ຂັບຮ້ອງທ່ານອງອັນຫວານຊືນ,
ແລະອີສຣາເອນຜູ້ຫັນຫຼັງໄດ້ຕົ້ນລຳແລະກັມນະມັດ.

ແລ້ວຄວາມຍ້ານກໍໄດ້ເຂົ້າຄອບງຳທຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພາະວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ "ວາງແຜນຕໍ່ສູ້ເມືອງເທເຣ" ແລະໄດ້
"ກຳນົດ" "ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມຈອງຫອງແຫ່ງສະຫງ່າລາສີທັງບວງເປືອນເປະ
ແລະເພື່ອນຳບັນດາຜູ້ມີກຽດທັງຫຼາຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກລົງສູ່ຄວາມຖືກດູໝືນ." ເພາະສະນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້
"ສັ່ນສະເທືອນບັນດາອານາຈັກ" ດ້ວຍ "ແຜ່ນດິນໃຫຍ່ໃຫຍ່" ແຫ່ງ "ໂມງ" ນັ້ນ ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້
"ມີພຣະບັນຊາຕໍ່ອານາຈັກພໍ່ຄ້າ" ໃຫ້ "ທຳລາຍທີ່ໝືນທັງຫຼາຍຂອງມັນ." ໃນ "ໂມງ"
ແຫ່ງຄວາມຍ້ານກົວສຳລັບເບນຊາຊາ ບັນດາກະສັດ ແລະພວກພໍ່ຄ້າ
ໄດ້ລົ້ມການຄົ້ນຫາເພື່ອເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງຖ້ອຍຄຳແຫ່ງໄຟທີ່ຢູ່ເທິງຜາ.
ຄວາມຕາຍຂອງເບນຊາຊາກຳລັງຈະເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ໃນຈຸດນັ້ນ ລາວຍັງມີຊີວິດຢູ່ ເພາະສະນັ້ນ
ລາວຈຶ່ງພະຍາຍາມຈະເຂົ້າໃຈຖ້ອຍຄຳລັກລັບເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະໄດ້ສະເໜີລາງວັນແກ່ບັນດານັກປາດ
ຖ້າພວກເຂົາສາມາດແບຄວາມຂໍ້ຮຸນນັ້ນໄດ້ ແຕ່ກໍບໍ່ອາດເຮັດໄດ້ ເພາະວ່າ
ບັນດານັກປາດແຫ່ງບາບີໂລນໃຊ້ວິທີການສຶກສາພຣະຄຳພີທີ່ເປັນສົງຄວາມແບງຂອງຄວາມຈິງ.
ຖ້ອຍຄຳລັກລັບເຫຼົ່ານັ້ນເປັນດັ່ງນີ້ມີດແຫ່ງໜັງສືຖືກປະທັບຕາໄວ້.

ແລ້ວບັນດານັກປາດຍາທັງບວງຂອງກະສັດກໍໄດ້ເຂົ້າມາ; ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດອ່ານຂໍ້ຄວາມນັ້ນ
ຫຼືທຳໃຫ້ກະສັດຮູ້ເຈັ່ງເຖິງຄຳຕີຄວາມຂອງມັນໄດ້. ເມື່ອນັ້ນ ກະສັດເບນຊາຊາຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມຈິງທັງຫຼາຍ
ແລະພຣະພໍ່ຂອງພຣະອົງກໍປ່ຽນໄປ ແລະບັນດາເຈົ້ານາຍຂອງພຣະອົງກໍຕົກຕະລົງ. ຜ່າຍພຣະມະເຫສີ
ເນື່ອງດ້ວຍຖ້ອຍຄຳຂອງກະສັດແລະບັນດາເຈົ້ານາຍຂອງພຣະອົງ ຈຶ່ງເຂົ້າມາໃນຫໍການລ້ຽງ;
ແລະພຣະມະເຫສີໄດ້ກ່າວວ່າ, ຂ້າແຕ່ກະສັດ ຂໍຊົງພຣະເຈົ້າເປັນນິດ:
ຂໍຢ່າໃຫ້ຄວາມຄຶດຂອງພຣະອົງລົບກວນພຣະອົງ ຫຼືຢ່າໃຫ້ພຣະພໍ່ຂອງພຣະອົງປ່ຽນໄປ:
ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊຶ້ງມີວິນຍານຂອງບັນດາພະທັບລັດຊະໄຊໃນຕົວເຂົາ;

ແລະໃນສະໄໝຂອງພຣະບໍດີຂອງພຣະອົງ ຄວາມສະຫວ່າງ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະສະຕິບັນຍາ
ດູດດັງສະຕິບັນຍາຂອງບັນດາພະ ໄດ້ຖືກພົບໃນຕົວເຂົາ;
ຜູ້ທີ່ກະສັດເນບູຣາດເນັດຊາຣ໌ພຣະບໍດີຂອງພຣະອົງ, ຄືກະສັດ, ຂ້ານ້ອຍຂກ່າວວ່າ, ພຣະບໍດີຂອງພຣະອົງ,
ໄດ້ຕັ້ງເຂົາໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າເໜືອພວກນັກວິເສດ, ພວກນັກໂຫລາສາດ, ພວກຊາວຄັນເດອານ,
ແລະພວກຄົນທ່ານາຍ; ເພາະວ່າວິນຍານອັນປະເສດ, ຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ການຕີຄວາມຄວາມຜັນ,
ການໄຂຄວາມລັກລັບຂອງຖ້ອຍຄຳທຶຍາກ, ແລະການຄລາຍຂັງໄສ ໄດ້ຖືກພົບໃນດານເຮອນຄົນເຮືອງ
ຜູ້ທີ່ກະສັດໄດ້ຕັ້ງຊື່ວ່າ ເບນເຕຊັດຊາຣ໌. ບັດນີ້ ຂໍໃຫ້ເອີ້ນດານເຮອນມາ
ແລະເຂົາຈະສະແດງຄຳຕີຄວາມໃຫ້ຮູ້ແຈ້ງ. ເມື່ອນັ້ນ ດານເຮອນຈຶ່ງຖືກນຳເຂົ້າມາເຝົ້າກະສັດ.
ແລະກະສັດໄດ້ກ່າວແກ່ດານເຮອນວ່າ, ເຈົ້າແມ່ນດານເຮອນຄົນນັ້ນ ຫຼືຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນພວກເຊຍຈາກຢູດາ
ຊຶ່ງກະສັດຜູ້ເປັນພຣະບໍດີຂອງເຮົາໄດ້ນຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນຢູດາ ຫຼື? ເຮົາໄດ້ຍິນເຖິງເຈົ້າແທ້ວ່າ
ວິນຍານຂອງບັນດາພະຢູ່ໃນເຈົ້າ ແລະວ່າ ຄວາມສະຫວ່າງ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະສະຕິບັນຍາອັນປະເສດ
ໄດ້ຖືກພົບໃນເຈົ້າ. ແລະບັດນີ້ ບັນດານັກບັນຍາ ແລະພວກນັກໂຫລາສາດ ໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າມາເຝົ້າເຮົາ
ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາອ່ານຂໍ້ຄວາມນີ້ ແລະທຳໃຫ້ເຮົາຮູ້ແຈ້ງເຖິງຄຳຕີຄວາມຂອງມັນ:
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດສະແດງຄຳຕີຄວາມຂອງເລື່ອງນັ້ນໄດ້. ແລະເຮົາໄດ້ຍິນເຖິງເຈົ້າວ່າ
ເຈົ້າສາມາດຕີຄວາມໄດ້ ແລະຄລາຍຂັງໄສໄດ້. ບັດນີ້ ຖ້າເຈົ້າສາມາດອ່ານຂໍ້ຄວາມນີ້
ແລະທຳໃຫ້ເຮົາຮູ້ແຈ້ງເຖິງຄຳຕີຄວາມຂອງມັນ ເຈົ້າຈະໄດ້ນຸ່ງເຄື່ອງສີເດງເຂັ້ມ
ແລະຈະມີສາຍຄຳຄຳຢູ່ຮອບຄໍຂອງເຈົ້າ ແລະຈະເປັນຜູ້ປົກຄອງອັນດັບທີສາມໃນອານາຈັກ. ດານເຮອນ
5:8-16.

ພຣະມະເຫສີໃນພຣະລາຊະວົງນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນພຣະຊາຍາຂອງເບນຊາຊາ,
ແຕ່ເປັນພຣະມະເຫສີຂອງພຣະອົງຜູ້ເປັນພຣະອະໂຍກາ,
ແລະນາງຮູ້ວ່າຜູ້ໃດສາມາດອ່ານລາຍຂຽນທຶບາກົດຢູ່ເທິງຝາໄດ້. ໃນອານາຈັກນັ້ນມີຄຣິດຕະຈັກໜຶ່ງ
(ເພາະວ່າໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ຜູ້ຍິງໝາຍເຖິງຄຣິດຕະຈັກ)
ທີ່ຮູ້ວ່າຜູ້ໃດສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມລັບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້.

ໃນພະລາຊະວົງນັ້ນມີຜູ້ຍິງຜູ້ໜຶ່ງຊື່ມີບັນຍາຫຼາຍກວ່າພວກເຂົາທັງໝົດ—ຄືພະລາຊິນີຂອງພະອັຍກາຂອງ
ເບນຊັດຊາ. ໃນຍາມຄັບຂັນນີ້
ນາງໄດ້ກັບທູນຕ່າງກະສັດດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ສົ່ງແສງສະຫວ່າງລ່າໜຶ່ງເຂົ້າໄປໃນຄວາມມືດ. "ຂ້າແຕ່ກະສັດ
ຂໍຊົງພະເຈົ້ນຕະຫຼອດໄປ" ນາງກ່າວວ່າ "ຂໍຢ່າໃຫ້ຄວາມຄຶດຂອງພະອົງຮົບກວນພະອົງ
ແລະຂໍຢ່າໃຫ້ພະພັກຂອງພະອົງປ່ຽນໄປ. ໃນອານາຈັກຂອງພະອົງມີຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ
ຜູ້ທີ່ມີຈິດວິນຍານແຫ່ງບັນດາພະເຈົ້າບໍລິສຸດຢູ່ໃນລາວ; ແລະໃນສະໄໝແຫ່ງພະບໍດີຂອງພະອົງ
ໄດ້ພົບເຫັນແສງສະຫວ່າງ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະບັນຍາ ດູດດັງບັນຍາຂອງບັນດາພະເຈົ້າຢູ່ໃນລາວ;
ຜູ້ທີ່ກະສັດເນບູຣາດເນັດຊາ ພະບໍດີຂອງພະອົງ, ຄືກະສັດ, ຂ້ານ້ອຍຂກ່າວວ່າ ພະບໍດີຂອງພະອົງ,
ໄດ້ຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າເໜືອພວກນັກວິເສດ, ພວກນັກໂຫລາສາດ, ພວກຄານເດຍ,
ແລະພວກຄົນທ່ານາຍ; ...ບັດນີ້ຂໍໃຫ້ເອີ້ນດານເຮອນມາ, ແລະລາວຈະສະແດງຄຳຕີຄວາມນັ້ນ."

"ແລ້ວດານເຮອນຈຶ່ງຖືກນຳເຂົ້າມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າກະສັດ.' ເບນຊັດຊາ ໄດ້ພະຍາຍາມຕັ້ງສະຕິໃຫ້ໝັ້ນ
ແລະສະແດງອຳນາດຂອງຕົນ ຈຶ່ງກ່າວວ່າ, 'ເຈົ້າແມ່ນດານເຮອນຜູ້ນັ້ນຫລື
ຜູ້ຊຶ່ງເປັນໃນພວກເຊຍສະເລ່ຍແຫ່ງຢູດາ ທີ່ກະສັດຜູ້ເປັນບໍດີຂອງເຮົາ ໄດ້ນຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນຢູດາ?
ເຮົາໄດ້ຍິນເຖິງເຈົ້າດ້ວຍວ່າ ຈິດວິນຍານແຫ່ງພະທັງຫລາຍຢູ່ໃນເຈົ້າ ແລະວ່າ ແສງສະຫວ່າງ ຄວາມເຂົ້າໃຈ
ແລະສະຕິບັນຍາອັນປະເສດ ມີຢູ່ໃນເຈົ້າ.... ບັດນີ້ ຖ້າເຈົ້າສາມາດອ່ານຂໍ້ຄວາມນັ້ນ
ແລະແຈ້ງຄວາມໝາຍຂອງມັນໃຫ້ເຮົາຮູ້ໄດ້ ເຈົ້າຈະໄດ້ນຸ່ງເຄື່ອງສີເດງເຂັ້ມ ແລະຈະມີສາຍຄຳຄຳຢູ່ຮອບຄໍຂອງເຈົ້າ
ແລະຈະເປັນຜູ້ປົກຄອງອັນດັບທີສາມໃນອານາຈັກ."

ດານເຮອນບໍ່ໄດ້ຮູ້ສຶກຕົນຕະລົງເນື່ອງດ້ວຍພາບລັກຂອງກະສັດ ແລະບໍ່ໄດ້ສັບສົນ
ຫຼືຖືກຂົນສົ່ງດ້ວຍຖອຍຄຳຂອງພະອົງ. ທ່ານໄດ້ຕອບວ່າ, "ຂໍໃຫ້ຂອງປະທານຂອງພະອົງເປັນຂອງພະອົງເອງ
ແລະຂໍຈົບປະທານລາງວັນຂອງພະອົງແກ່ຄົນອື່ນເຖິດ; ແຕ່ຂ້ານອ້ອຍຈະອ່ານຂໍ້ຄວາມນັ້ນຖວາຍແກ່ກະສັດ
ແລະຈະທຳໃຫ້ພະອົງຊົງຮູ້ຄຳແປຄວາມຂອງມັນ. ຂ້າແດ່ກະສັດ, ພຣະເຈົ້າສູງສຸດໄດ້ປະທານອານາຈັກ
ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ສະຫງ່າລາສີ ແລະກຽດສັກແກ່ເບນບຸກາດເນດຊາ ພຣະບິດາຂອງພະອົງ....
ແຕ່ເມື່ອໃຈຂອງທ່ານຖືກຍົກສູງຂຶ້ນ ແລະຈິດໃຈຂອງທ່ານແຂງກະດ້າງໃນຄວາມຈອງຫອງ
ທ່ານຈຶ່ງຖືກປົດລົງຈາກບັນລັງຂອງກະສັດ ແລະລາສີຂອງທ່ານຖືກນຳໄປຈາກທ່ານ....
ແລະພະອົງຜູ້ເປັນໂອລົດຂອງທ່ານ, ໂອ ເບນຊາຊາ, ບໍ່ໄດ້ຖອມໃຈຂອງພະອົງລົງ
ເຖິງແມ່ນພະອົງຊົງຮູ້ສຶງເຫຼົ້າໜົດແລ້ວ, ແຕ່ໄດ້ຍົກຕົນຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ;
ແລະເຂົາໄດ້ນຳພາຊະນະຂອງພຣະນິເວດຂອງພຣະອົງມາໄວ້ຕໍ່ໜ້າພະອົງ, ແລະພະອົງ ກັບພວກເຈົ້ານາຍ
ມະເຫສີ ແລະນາງບຳລະຂອງພະອົງ ໄດ້ດຶມໃນພາຊະນະເຫຼົ້າໜົດ, ແລະພະອົງໄດ້ສັນລະເສີນພຣະທຽມຂອງເງິນ
ແລະຄຳ, ທອງສຳລິດ, ເຫຼັກ, ໄມ້ ແລະຫົນ, ຊົງບໍ່ເຫັນ ບໍ່ໄດ້ຍິນ ແລະບໍ່ຮູ້ສຶກ;
ແຕ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົມຫາຍໃຈຂອງພະອົງຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ
ແລະວິທີທັງໝົດຂອງພະອົງກໍຂຶ້ນກັບພຣະອົງ, ພະອົງກັບບໍ່ໄດ້ຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະອົງ."

"ນີ້ແມ່ນຂໍ້ຂຽນທີ່ຖືກຂຽນໄວ້: ເມເນ, ເມເນ, ເຕເກນ, ອູຟາຊິນ. ນີ້ແມ່ນຄວາມແປຂອງຂໍ້ນັ້ນ: ເມເນ:
ພຣະເຈົ້າໄດ້ນັບອານາຈັກຂອງທ່ານແລ້ວ ແລະໄດ້ຮັດໃຫ້ມັນສົມສຸດລົງ. ເຕເກນ: ທ່ານໄດ້ຖືກຊົງໃນຕາຊົງ
ແລະຖືກພົບວ່າຂາດຕົກບົກຜ່ອງ. ເປເຣດ: ອານາຈັກຂອງທ່ານຖືກແບ່ງອອກ
ແລະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຊາວເມດ ແລະຊາວເປີເຊຍ."

"ດານເຮອນບໍ່ໄດ້ຫັນເຫອອກຈາກໜ້າທີຂອງຕົນ. ທ່ານໄດ້ວາງບາບຂອງກະສັດໄວ້ຕໍ່ໜ້າພະອົງ,
ສະແດງໃຫ້ພະອົງເຫັນບົດຮຽນຕ່າງໆທີ່ພະອົງອາດໄດ້ຮຽນຮູ້ແຕ່ຫາກບໍ່ໄດ້ຮຽນ.
ເບນຊັດຊາບໍ່ໄດ້ໃສ່ໃຈຕໍ່ເຫດການທັງຫຼາຍທີ່ສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງສຳລັບພະອົງ.
ພະອົງບໍ່ໄດ້ອ່ານປະຫວັດຂອງພະອົງປຸ່ງຂອງຕົນຢ່າງຖືກຕ້ອງ.
ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຮູ້ຈັກຄວາມຈິງໄດ້ຖືກວາງໄວ້ເທິງພະອົງ,
ແຕ່ບົດຮຽນອັນເປັນຈິງທີ່ພະອົງອາດໄດ້ຮຽນຮູ້ແລະນຳໄປປະຕິບັດນັ້ນ ກໍບໍ່ໄດ້ຖືກຈົດຈຳໄວ້ໃນໃຈ;
ແລະແນວທາງການກະທຳຂອງພະອົງໄດ້ນຳມາຊົງຜົນອັນແນ່ນອນ."

"ນີ້ແມ່ນງານລ້ຽງແຫ່ງການໂອ້ອວດຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ກະສັດຊາວຄານເດຍໄດ້ຈັດຂຶ້ນ;
ເພາະພຣະອົງຜູ້ຊົງອົດທົນຕໍ່ຄວາມບົດເບືອນຂອງມະນຸດມາດົນນານ
ໄດ້ຊົງປະກາດຄຳພິພາກສາອັນບໍ່ອາດຖອນຄືນໄດ້ແລ້ວ.
ເບນຊັດຊາໄດ້ຫຍາມກຽດພຣະອົງຜູ້ໄດ້ຊົງຍົກລາວຂຶ້ນເປັນກະສັດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ,
ແລະໂອກາດແຫ່ງການທົດລອງຂອງລາວກໍຖືກຍຶດໄປຈາກລາວ.
ໃນຂະນະທີ່ກະສັດແລະພວກຂຸນນາງຂອງລາວກຳລັງຢູ່ໃນຈຸດສູງສຸດແຫ່ງການສະຫຼອງຢ່າງເມົາມັນ,
ຊາວເປີເຊຍໄດ້ປ່ຽນທິດທາງແມ່ນ້ຳຢູ່ເພຣດີສອອກຈາກຮ່ອງນ້ຳຂອງມັນ,
ແລະເດີນທັບເຂົ້າໄປໃນເມືອງທີ່ບໍ່ມີການຄຸ້ມກັນ. ໃນຂະນະທີ່ເບນຊັດຊາ ແລະບັນດາເຈົ້ານາຍຂອງລາວ
ກຳລັງດຶມຈາກພາຊະນະສັກສິດຂອງພຣະເຢເຮວາ,
ແລະກຳລັງສັນລະເສີນພຣະຂອງພວກຕົນທີ່ໄດ້ຮັດດ້ວຍເງິນແລະຄຳ,
ໄຊຣັດແລະທະຫານຂອງລາວກໍຍືນຢູ່ໃຕ້ກຳແພງພະລາຊະວັງແລ້ວ. 'ໃນຄືນນັ້ນ,' ບັນທຶກໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ,
'ເບນຊັດຊາ ກະສັດຂອງຊາວຄານເດຍ ຖືກຂ້າເສຍ. ແລະດາຣີອຸດຊາວມິເດຍ ໄດ້ຮັບອານາຈັກນັ້ນໄປ.'"
Bible Echo, May 2, 1898.

ທ່ານກາງວິກິດການນັ້ນ, ພຣະລາຊິນີ (ຄຣິສຕະຈັກໜຶ່ງ) ໄດ້ຕະໜັກວ່າ ມີແຫຼ່ງອ້າງອີງໜຶ່ງທີ່ສາມາດຊີ້ບອກ
"ອະນາຄົດຂອງອາເມຣິກາ" ໄດ້. ດານເຮອນກໍຍືນຢູ່ໃນສ່ວນຂອງຕົນອີກຄັ້ງໜຶ່ງ
ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຈຸດປະສົງຂອງຕົນສຳເລັດໃນວາລະສຸດທ້າຍແຫ່ງວັນທັງຫຼາຍ. ພະຍານແຫ່ງທຸງສັນຍານ

ທີ່ໄດ້ຖືກປະທານໃນເຕົາໄຟອັນລຸກໂຊນໂດຍຊາດຮັກ, ເມຊາກ ແລະ ອາເບດເນໂກ
ບັດນີ້ໄດ້ຖືກປະທານໂດຍການເອີ້ນ, ເມື່ອທ່ານໄດ້ເພີ່ມເຂົ້າໃນແນວເສັ້ນແຫ່ງຄວາມຈິງວ່າ ໃນ “ຊົ່ວໂມງ”
ແຫ່ງວິກິດການກົດວັນອາທິດ, ຜູ້ທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງທຸງສັນຍານັ້ນ
ຈະຖືກນຳໄປຍົກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດ ເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຈິງ.

“ເຂົາທັງຫລາຍຈະມອບພວກທ່ານໄວ້ແກ່ສະພາທັງຫລາຍ, ... ແທ້ຈິງ
ພວກທ່ານຈະຖືກນຳໄປຕໍ່ໜ້າເຈົ້າແຂວງແລະກະສັດທັງຫລາຍເພາະເຫດແຫ່ງເຮົາ
ເພື່ອເປັນພະຍານແກ່ເຂົາແລະແກ່ຊາວຕ່າງຊາດ.’ Matthew 10:17, 18, R. V.
ການຂົນເຖິງຈະເຮັດໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແຜ່ອອກໄປ.
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດຈະຖືກນຳໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າບຸກຄົນຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຂອງໂລກ, ຜູ້ຊົງ
ຖ້ຳບາດສະຈາກເຫດການນີ້ແລ້ວ ອາດຈະບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນຂ່າວປະເສີດເລີຍ.
ຄວາມຈິງໄດ້ຖືກບົດເບື້ອງຕົ້ນບຸກຄົນເຫລົ່ານີ້.
ເຂົາໄດ້ຮັບຟັງຂໍ້ກ່າວຫາອັນເປັນເທັດກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອຂອງສາວົກຂອງພຣະຄຣິດ. ຫລາຍຄັ້ງ
ຫົນທາງດຽວຂອງເຂົາທີ່ຈະຮຽນຮູ້ກັບສະໜັບສະໜູນຂອງຄວາມເຊື່ອນັ້ນ
ກໍຄືຄຳພະຍານຂອງຜູ້ທີ່ຖືກນຳມາຂຶ້ນສານເນື່ອງດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ. ເມື່ອຖືກສອບສວນ
ຄົນເຫລົ່ານີ້ຈຳເປັນຕ້ອງຕອບ,
ແລະຜູ້ພິພາກສາຂອງເຂົາກໍຈຳເປັນຕ້ອງຮັບຟັງຄຳພະຍານທີ່ໄດ້ຖືກປະກາດອອກໄປ.
ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກປະທານແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງເພື່ອໃຫ້ພຽງພໍແກ່ເຫດສຸກເສີນນັ້ນ.
ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ, ‘ໃນເວລານັ້ນເອງ ຈະຊົງປະທານແກ່ພວກທ່ານວ່າພວກທ່ານຈະເວົ້າສິ່ງໃດ.
ເພາະຜູ້ທີ່ໄວ້ບໍ່ແມ່ນພວກທ່ານເອງ ແຕ່ເປັນພຣະວິນຍານແຫ່ງພຣະບໍດີຂອງພວກທ່ານ
ຜູ້ຊົງກ່າວຢູ່ໃນພວກທ່ານ.’ ເມື່ອພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າສ່ອງແຈ້ງຈິດໃຈຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ,
ຄວາມຈິງຈະຖືກນຳສະເໜີອອກໄປໃນພະລັງອຳນາດອັນຊອບທຳແລະຄວາມປະເສີດອັນມີຄ່າຂອງມັນ.
ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຄວາມຈິງຈະຍືນຂຶ້ນເພື່ອກ່າວຫາແລະຂົນເຖິງພວກສາວົກ.
ແຕ່ທ່ານກາງການສູນເສຍແລະຄວາມທຸກທົນ ແມ່ນຈົນເຖິງຄວາມຕາຍ ບຸດທັງຫລາຍຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຈະຕ້ອງສະແດງຄວາມອ່ອນສຸພາບຂອງແບບຢ່າງອັນຊອບທຳຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ
ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຕົວແທນຂອງຊາຕານກັບຜູ້ແທນຂອງພຣະຄຣິດຈະປາກົດໃຫ້ເຫັນ.
ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດຈະຖືກຍົກຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າພວກຜູ້ຄອງອຳນາດແລະປະຊາຊົນ.” The Desire of Ages,
354.

ເຊັ່ນດຽວກັບຊາຍທັງສາມຜູ້ມີຄຸນຄ່າ ດານເອີນມີໄດ້ສົນໃຈໃນຂອງປະທານໃດໆ
ແລະກໍມີໄດ້ຈຳເປັນຕ້ອງຊົມສັງເກດທ່ານຈະກ່າວ. ທ່ານພຽງແຕ່ນຳສະເໜີການຕີຄວາມໝາຍຂອງ “ເຈັດເວລາ,”
ຊົງໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ເທິງກຳແພງ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ເລື່ອງຂອງເບນຊັດຊາໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ສັດຊື່ຕົວພະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າ ຍ່ອມຂາດຫຼັກການ;
ແຮງຈູງໃຈຂອງເຂົາບໍ່ມີລັກສະນະອັນຈະນຳເຂົາໃຫ້ເລືອກຜ່ານທຸກຕ້ອງໃນທຸກສະພາບການ.
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຄວນສຳນຶກຢູ່ທຸກເວລາວ່າ
ຕົນຢູ່ພາຍໃຕ້ສາຍພະເນດຂອງພຣະອົງຜູ້ເປັນນາຍຈ້າງຂອງຕົນ.
ພຣະອົງຜູ້ຊົງຈ້າງເບີ້ງງານລ້ຽງອັນລ່ວງເກີນສົງບໍ່ລົງສຸດຂອງເບນຊັດຊາ
ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນທຸກສະຖາບັນຂອງພວກເຮົາ, ໃນຫ້ອງບັນຊີຂອງພໍ່ຄ້າ, ໃນໂຮງງານສ່ວນຕົວ;
ແລະພຣະຫັດອັນບໍ່ມີລົດອັນກຳລັງບັນທຶກການລະເລີຍຂອງທ່ານຢ່າງແນ່ນອນ
ເໝືອນດັ່ງທີ່ໄດ້ບັນທຶກຄຳພິພາກສາອັນນຳສະພັງກົວຂອງກະສັດຜູ້ໝັ້ນປະໝາດ.
ການຖືກພິພາກສາຂອງເບນຊັດຊາໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ເປັນຖ້ອຍຄຳແຫ່ງໄຟວ່າ, ‘ທ່ານໄດ້ຖືກຊົງໃນຕາຊົງ
ແລະຖືກເຫັນວ່າຂາດ’; ແລະຖ້າທ່ານລົ້ມເຫຼວທີ່ຈະປະຕິບັດພັນທະທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານ

ການຖືກພິພາກສາຂອງທ່ານກໍຈະເປັນດັ່ງດຽວກັນ." Messages to Young People, 229.